

88023

ANGÅENDE FÅNGST AV DUVHÖK VID ASKÖVIKEN

I mitten av oktober 1970 startade "den undersökning rörande duvhök, orn- vråk och fjällvråk som har till syfte att förbättra vår kännedom om des- sa arters biologi. Fångst och märkning av ett stort antal fåglar måste till för att artens förflyttningar under vinterhalvåret skall kunna klar- läggas. Köns- och åldersfördelning i bestånden liksom fåglarnas kondition under olika perioder kommer även att studeras."

Så börjar det PM som har utgått från laborator Vidar Marcström, Uppsala, till vissa verksamma inom Sveriges Ornitologiska Föreningen, Svenska Na- turskyddsföreningen samt Svenska Jägarförbundet. Laborator Marcström le- der denna rovfågelundersökning, som för Mälardalens del nästan uteslutan- de berör duvhöken, eftersom de två vråkarterna numera sällan övervintrar. Som ett mycket viktigt led i forskningen ingår ringmärkning av duvhök och Västerås Ornitologiska Klubb satte igång med detta i slutet av no- venber vid Askövik. En hökfälla monterades upp och gillrades med två lockduvor under veckohelgerna. Enligt föreskrifterna skall fällan kon- trolleras minst två gånger per dygn. I vårt fall har vi gillrat fällan på morgonen och slagit igen den på eftermiddagen. Vid bra väderlek har du- vorna fått vara kvar i buren högst en natt.

Fran till nyår hade vi haft fällan igång sammanlagt 12 dagar, men ingen enda fångst hade gjorts. Under december uppehöll sig dock en eller två duvhökar vid Askövik. Vi hade placerat fällan 75 meter från vasskanten, en gran- och aldunge intill, enbusknark omkring samt en trädhäck ledande förbi - idealiskt, ansåg vi. Det fanns gott om skator och nötskrikor i trakten men knappast några fasaner.

I VLT kunde man den 29/12 läsa, att ett 30-tal duvhökar märkts vid Gedde- holms gods, där det som bekant finns ett stort fasaneri. Vissa slutsatser kunde ju dras därav. Resultat uteblev i alla fall vid vår fälla - likaså vid den i Vångsta och Lillhärad. Hade höken blivit för bekväm för att slå sina naturliga bytesobjekt, dvs skata, kråka och skrika? Det syntes oss, som om godsens lättåtkomliga fasaner drog majoriteten hökar till sig, och det var ju i och för sig ingen direkt nyhet för oss.

Jag vill inte på detta stadium föregripa forskningen, därför avstår jag från kommentarer till Gunnar Ekbergs synnerligen närliga uttalanden i ovan nämnda tidningsartikel. Jag ber att få återkomma.

Den 9/1 flyttade vi fällan ett par hundra meter till öppnare terräng, och efter 2,5 timme hade vår första duvhök gått i. Det visade sig vara en ung hane som vägde lite drygt 8 hg. Han tycktes vara i god kondition men upp- förde sig mycket föredömligt under pågående märkning - ett och annat ung- fågelskvitter som protest undslapp honom dock ibland. Efter att ha märkt fågeln släppte vi den omedelbart. Den har inte observerats sedan dess. Söndagen den 25 januari sågs en ung hona i närheten av fällan men locka- des aldrig att gå i den.

Vi som anser att duvhöken är ett onistligt inslag i vår natur, ser med intresse fram mot objektiva forskningsresultat, som belyser duvhökens vintervanor och dess roll i våra marker.

Bo Kumlin

SOF:s ADRESS:

Runebergsgatan 8, 114 29 STOCKHOLM. Telefon 08/ 21 05 08.

Många män sprang på heden för att fånga den vilda åsnan. Det är inte sä- kert, att alla som sprang där fångade henne, men att den som fångade henne sprang - det är säkert.

Kinesiskt ordspråk